

ת"פ 36160/01/17 - מדינת ישראל נגד ש א

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 36160-01-17 מדינת ישראל נ' א

29/3/2018

בפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

המאשימה

נגד

ש א

נאשמים

באמצעות ב"כ עוה"ד ליאור בנימין ויגאל כהן

גזר - דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, בהסתמך על הודאתו, בביצוע עבירות המפורטות על גבי שבעה אישומים בכתב אישום מתוקן. **האישום הראשון** מייחס לנאשם עבירה של **התחזות** - עבירה על סעיף 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירה של **קבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיף 415 רישא לחוק (שיק על סך 1,500 ₪); **האישום השני** מייחס לנאשם עבירה של **קבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיף 415 רישא לחוק (שתי עבירות) (20,000 ₪); **האישום השלישי** מייחס לנאשם עבירה של **ניסיון לקבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיף 415 רישא + 25 לחוק העונשין (22,000 ₪) ועבירה של **קבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיף 415 רישא לחוק (5,000 ₪); **האישום הרביעי** מייחס לנאשם עבירה של **קבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיף 415 רישא לחוק (280 אירו); **האישום החמישי** מייחס לנאשם עבירה של **קבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיף 415 רישא לחוק (5,000 ₪) ועבירה של **ניסיון לקבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיף 415 רישא + 25 לחוק (שתי עבירות) (2,000 ₪); **האישום השישי** מייחס לנאשם עבירה של **קבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיף 415 רישא לחוק (2,000 ₪); **האישום השביעי** מייחס לנאשם עבירה של **קבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיף 415 רישא לחוק (14,800 ₪) ועבירה של **ניסיון לקבלת דבר במרמה** - עבירה על סעיף 415 רישא + 25 לחוק (שתי עבירות) (23,000 ₪). **בסה"כ קיבל הנאשם במרמה סך של 48,300 ₪ וכן 280 אירו, וניסה לקבל במרמה סך של 47,000 ₪.**

2. בהתאם לעובדות **החלק הכללי** של כתב האישום, בתקופה שבין 06/2012-07/2015 נהג הנאשם להגיע לבתי עסק שונים ברחבי הארץ ולהציג את עצמו, בכזב, כבעל תפקיד ברשויות המקומיות שבשטחן נמצאים אותם עסקים, וביקש מבעלי העסקים הלוואות כספיות. בהאמינם שהנאשם הוא בעל תפקיד ברשות מקומית, ושהנאשם יעמוד בהחזר ההלוואה הכספית, הסכימו בעלי העסקים להלוות לו כסף.

האישום הראשון - אוריאל גולדשמיט הוא הבעלים של עמילות מכס "מוריס אנד רפאל בע"מ", וקיים קשר עסקי בינם ובין עמילות המכס "גל מרין בע"מ". בתאריך 13.6.12 הגיע הנאשם לעסקו של אוריאל, והזדהה בפניו בכזב כש', שהינו העובד של חברת גל מרין, וזאת בכוונה להונות את אוריאל. במעמד זה ביקש הנאשם

מאוריאל הלוואה כספית, ובהאמינו כי המדובר בש' מחב' גל מרין, מסר אוריאל לנאשם צ'ק על סך 1,000 ₪, ובצאתו מהעסק, ביקש הנאשם מאוריאל לרשום לו בשיק סכום גבוה יותר, והאחרון אכן תיקן את הסכום בשיק בכך שרשם לו סך של 1,500 ₪. הנאשם ניגש לבנק איגוד בחיפה, לצורך פירעון השיק, אך בינתיים יצר אוריאל קשר טלפוני עם ש' מחברת גל מרין, והוברר לו שהאדם שהגיע אליו אינו "ש'", על כן התקשר לבנק וביקש שלא לפרוע את השיק.

האישום השני - ראובן גרבר הוא הבעלים של בית העסק "נילי פתרונות שיווקיים בע"מ" בפתח תקווה (להלן: "עסק נילי"), ואסתר אלרון היא בעלת העסק "פיתגורס בע"מ", שגם הוא נמצא בפתח תקווה (להלן: "עסק פיתגורס"). בתאריך 16.12.13 הגיע הנאשם לעסק נילי, והזדהה, בכזב, בפני ראובן, כעובד במחלקת פיקוח על עסקים בעיריית פתח תקווה. הנאשם טען בכזב שהוא מסייע לראובן ולשותפו בביטול הודעת תשלום קנס שקיבל עסק נילי מעיריית פתח תקווה, ומיד לאחר מכן ביקש הנאשם מראובן הלוואה כספית. בהאמינו שמדובר בעובד מחלקת פיקוח בעיריית פתח תקווה, מסר ראובן לנאשם שני שיקים על סך 5,000 ₪ כל אחד, וסך של 4,000 במזומן. השיקים נפרעו והנאשם לא החזיר את הסכום לראובן.

בתאריך 22.12.13 הגיע הנאשם לעסק פיתגורס והזדהה, בכזב, בפני אסתר, כעובד עיריית פתח תקווה, ומיד לאחר מכן ביקש ממנה הלוואה על סך 6,000 ₪. בהאמינה כי המדובר בעובד עירייה, מסרה אסתר לנאשם שיק על סך 3,400 ₪, משוך מחשבון הבנק שלה, וסך של 2,600 במזומן. השיק נפרע, והנאשם לא החזיר את הסכום לאסתר.

האישום השלישי - תמיר הירש הוא הבעלים של בית העסק "פעולטון" באור עקיבא, וסרג' בנימיני הוא הבעלים של בית העסק "מאפיית נטלי", שנמצא גם הוא באור עקיבא. בתאריך 19.2.14 הגיע הנאשם לעסק של תמיר, והזדהה בפניו בכזב כעובד מחלקת רישוי עסקים בעיריית אור עקיבא. הנאשם טען בכזב בפני תמיר שהוא דאג בעבר לעסקו בעירייה, ושגם בעתיד ידאג לביטול הודעת תשלום קנס שקיבל העסק מהעירייה, ומיד לאחר מכן ביקש מתמיר הלוואה על סך 22,000 ₪, ואכן קיבל שלושה שיקים בסכום הנ"ל, אך במהלך רישום השיקים, ובנוכחות הנאשם, התקשר תמיר לעיריית אור עקיבא, כדי לברר אם הנאשם מועסק שם, והנאשם עזב מבלי שיקבל לידי את השיקים.

בהמשך אותו יום הגיע הנאשם לעסק נטלי והזדהה בכזב, בפני סרג', כפקח בעיריית אור עקיבא. הנאשם טען בכזב שהוא חייב לבית העסק פעולטון סך של 22,000 ₪ וביקש מסרג' הלוואה. בנוסף טען הנאשם בכזב בפני סרג' שהוא יסייע בענייני עסק נטלי בעיריית אור עקיבא. בהאמינו שמדובר בעובד עיריית אור עקיבא, מסר סרג' לנאשם שיק על סך 5,000 ₪ כהלוואה שמועד פירעונה בתאריך 1.3.14, והנאשם משך את הסכום ולא החזירו לסרג'.

אישום הרביעי - אדוארד בס הוא הבעלים של בית העסק "ישראלפט בע"מ", שנמצא בחיפה.

בתאריך 12.6.14 הגיע הנאשם לעסק הנ"ל, הזדהה בכזב בפני אדוארד, כעובד באגף רישוי ופיקוח בעיריית חיפה, וטען שאדוארד חייב לשלם רטרואקטיבית תוספת מיסים לעיריית חיפה בגין חריגות בנייה בעסק, אך הוא דאג לביטולו, וימשיך לדאוג לפתרון כל בעיה שתעלה בנושא זה. מיד לאחר מכן, ביקש הנאשם מאדוארד הלוואה על סך 13,800 ₪, ובהאמינו כי המדובר בעובד אגף הרישוי והפיקוח בעירייה, מסר אדוארד לנאשם סך של 280 אירו במזומן.

האישום החמישי גיורא שער הוא הבעלים של בית העסק "שער גיורא בע"מ", שנמצא בקריית ביאליק; אשר מולכו הוא הבעלים של עסק "מחסני ביגוד" שנמצא באזור התעשייה צור שלום בקריית ביאליק, והוא מספק ביגוד והנעלה לעובדי קריית ביאליק; יואל מזרחי הוא הבעלים של עסק "אליאב מדרסים" שנמצא באזור התעשייה צור שלום בקריית ביאליק.

בתאריך 15.6.14 הגיע הנאשם לעסק שער גיורא, הזדהה בכזב בפני גיורא שהוא עובד במחלקת רישוי עסקים בעיריית קריית ביאליק, וכי הוא ערך מדידות של שטח העסק ורשם שטח קטן משטחו האמיתי, כדי שגיורא ישלם פחות מיסים לעירייה. מיד לאחר מכן ביקש הנאשם מגיורא הלוואה על סך 5,000 ₪, ובהאמינו שמדובר בעובד עירייה, מסר גיורא לנאשם שיק על סך 5,000 ₪. הנאשם משך את הסכום ולא החזירו.

בתאריך 17.6.14 הגיע הנאשם לעסק מחסני ביגוד, והזדהה בפני אשר בכזב, כעובד עיריית קריית ביאליק. מיד לאחר מכן ביקש הנאשם מאשר הלוואה על סך 2,000 ₪, ומשסירב אשר למבוקשו, עזב הנאשם את העסק.

בתאריך 18.6.14 הגיע הנאשם לעסק אליאב, והזדהה בכזב בפני יואל, כעובד במחלקת רישוי עסקים בעיריית קריית ביאליק, ושהוא דואג לענייני עסקו בעירייה. הנאשם ביקש הלוואה מיואל, ומשהנ"ל סירב, עזב הנאשם את העסק.

האישום השישי - שמעון חי זאדה הוא הבעלים של נגרייה הנמצאת בראשון לציון. בתאריך 11.3.15 הגיע הנאשם לנגרייה, והזדהה בכזב בפני שמעון, כעובד מחלקת פיקוח בעיריית ראשון לציון. מיד לאחר מכן ביקש הנאשם משמעון הלוואה על סך 2,000 ₪, ובהאמינו שמדובר בעובד עירייה, מסר שמעון לנאשם סך של 2,000 ₪ במזומן, והנאשם לא החזיר סכום זה.

האישום השביעי - בני בן סימון הוא הבעלים של מפעל לייצור אלומיניום, שנמצא בעטרות, וסימון הוא אביו של בני; יהושע פרימן הוא הבעלים של סטודיו שנמצא בירושלים; יאיר עמנואל הוא הבעלים של בית עסק לייצור מוצרי יודאיקה, וגם הוא נמצא בירושלים.

בתאריך 14.7.15 הגיע הנאשם למפעל האלומיניום, והזדהה בכזב בפני סימון, כעובד מועצה אזורית עטרות. הנאשם טען, בכזב, שהוא בדק את המטפים במפעל ומצא אותם תקינים, ומיד לאחר מכן ביקש מסימון הלוואה כספית. סימון אמר לנאשם שהוא לא אחראי על הכספים במפעל והפנה אותו לבני. הנאשם נכנס למשרדו של בני, והזדהה בפניו, בכזב, כעובד מחלקת היתרים במועצה אזורית עטרות, ומיד לאחר מכן ביקש ממנו הלוואה כספית על סך 14,800 ₪. בהאמינו שמדובר בעובד עירייה, מסר בני לנאשם שיק בסכום הנ"ל, והנאשם משך את הסכום ולא החזירו.

בתאריך 20.7.15 הגיע הנאשם לסטודיו, והזדהה בפני יהושע, בכזב, כעובד אגף לאישורים ורישיונות בעיריית ירושלים, וטען שהוא עזר בעבר ליהושע בקבלת רישיון עסק, ומיד לאחר מכן, ביקש הנאשם מיהושע הלוואה כספית על סך 6,000 ₪, אך יהושע מסר לו שיק ע"ס 1,000 ₪.

בתאריך 21.7.15 הגיע הנאשם לעסק יודאיקה, והזדהה, בכזב, בפני יאיר, כעובד מחלקת רישוי עסקים בעיריית ירושלים, והוסיף שבעבר הוא סייע להם בקבלת אישורים עבור העסק מהעירייה, ומיד לאחר מכן ביקש הלוואה

על סך 17,000 ₪. יאיר ביקש מהנאשם ארכה של שעתיים, על מנת לחשוב על ההלוואה, הנאשם עזב את העסק, ובינתיים התקשר יאיר לעירייה, והוברר לו שהנאשם לא מועסק שם, על כן הגיש נגדו תלונה במשטרה.

3. ביום 7.5.17 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו הנאשם הודה והורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, ולבקשת סנגורו הפניתי אותו לשירות המבחן, לשם קבלת תסקיר. ביום 17.1.18, ובטרם הטיעונים לעונש, ביקש ב"כ הנאשם להפנות את מרשו לממונה על עבודות שירות, לשם קבלת חוות דעת מהם, וכשנעתרתי לבקשה כתבתי: **"אני מודיע לצדדים כי קשה מאוד בתיק מסוג זה להסתפק בעונש מאסר שירות, אלא כי אני נתון תמיד לשכנוע. מבלי להפיח תקווה בליבו של הנאשם, ומבלי לרמוז על העונש שיוטל עליו בסופו של דבר, ורק בכדי שהתמונה תהיה שלמה, אני מורה לממונה על עבודות שירות להכין חוות דעת בעניין התאמת הנאשם לרצות עונש מאסר בעבודות שירות..."** (עמ' 12 לפרוטוקול, שורות 6-12).

4. אציין כי בתיק זה ביקש ב"כ הנאשם מספר פעמים לדחות את הטיעונים לעונש, כאשר בקשותיו נסובו בעיקר סביב טענותיו בנוגע לצורך בסיום הטיפול של מרשו, והצורך בקבלת חוות דעת פסיכיאטרית. נעתרתי לבקשותיו מספר פעמים, אך בדיון האחרון, מיום 26.2.18, כאשר עתר הסנגור לדחייה נוספת, קבעתי כי **"מאז הרשעת הנאשם ועד היום, חלפו להם למעלה מ-9 חודשים, ואינני רואה כל טעם בהמשך הדחיות והסנגור רשאי להעלות בטיעונו כל טיעון, כולל הטיפול אותו עובר הנאשם, ואקח זאת בחשבון"**. הצדדים טענו לעונש, ומכאן גזר דין זה.

טיעוני ב"כ המאשימה

5. ב"כ המאשימה התייחס לעובדות המפורטות בשבעת האישומים שבכתב האישום המתוקן, ולכך שהנאשם הורשע ב-7 אישומים של קבלת דבר במרמה, בסכום כולל של כ- 50,000 ₪ ובניסיון לקבלת דבר במרמה בסכום דומה. ב"כ המאשימה התייחס לחומרת העבירות, ולכך שמדובר בביצוע עברייני מתוכנן ושיטתי, המשתרע על פני תקופה של 3 שנים לערך, במסגרתה שב הנאשם ותר אחרי קורבנות פוטנציאליים חדשים, מהם הוציא כספים במרמה, מבלי שעצר כדי לחשוב על הפסול שבהתנהגותו. עוד נטען בנוגע לערכים המוגנים שנפגעו, ומידת הפגיעה בהם, והפנה לתסקירי שירות המבחן, שם נכתב אודות תפיסת הנאשם הקורבנית, והשלכת האחריות על גורמי חוץ, כגון נסיבות חייו הקשות.

6. בנוגע לטיפול הנאשם במרפאה לבריאות הנפש, נטען ע"י ב"כ המאשימה שלא מדובר בטיפול ייעודי לעברייני מרמה, ולאנשים שמיוחסות להם עבירות פליליות, והוסיף ששירות המבחן העריך שטיפול זה לא יביא להפחתת הסיכון להישנות עבירות מצד הנאשם.

7. בנוגע למתחם העונש ההולם, טען ב"כ המאשימה שמתחם זה נע בין 24 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 48 חודשים, ולשם תמיכה בטיעונו הוא התייחס, בין היתר, לשני פסקי דין: ת.פ. 13283-03-16, **יולי אפשטיין**, (שלום קריות, 22.1.2017), שם נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-30 חודשים ונגזר על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל; ת.פ. 38394-07-14, **יקיר גבסו** (שלום ירושלים, 21.5.2015), שם נקבע מתחם

הנע בין 14 חודשים עד 36, ונגזרו על הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל.

8. בסוף טיעוניו טען ב"כ המאשימה, שבהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, בחומרת העבירות, בחלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע העברייני, וכן בנסיבות חייו של הנאשם, שהוא סובל ממצב נפשי ואיבד את בנו בנסיבות טראגיות, יש להטיל עונש באמצע התחתון של המתחם המוצע על ידו, דהיינו 30 חודשי מאסר בפועל, ולהוסיף מאסר מותנה, קנס ופיצוי לקורבנות העבירות.

טיעוני ב"כ הנאשם

9. ב"כ הנאשם ציין כי המדובר באירועים שהתקיימו במהלך השנים 2012-2015, דהיינו לפני שנים, וכי כתב האישום הוגש בחלוף זמן ניכר, בתחילת 2017. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן, שתוקן לאחר מו"מ ארוך עם הפרקליטות לכדי 7 פרטי אישום, כאשר חלקם עוסקים בעניין של קבלת דבר במרמה וחלקם עוסקים בעבירת ניסיון בלבד.

10. ב"כ הנאשם טען שכל האישומים מתייחסים להלוואות כספיות שביקש הנאשם מקורבנותיו, וכי אין מדובר בתכנון קפדני אלא בשוטטות אקראית וכניסה לבתי עסק בערים שונות. הנאשם הגיע לאותם קורבנות, פרץ בבכי וביקש את ההלוואות, וחלקם ריחם עליו, וחלק אחר התחרט על מסירת הכסף.

11. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן מיום 14.9.17, ולמצוין בו אודות נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של מרשו, שירותו הצבאי, פגיעתו בפעולת איבה ואיבוד בנו. הסנגור התייחס גם לטיפול הפסיכולוגי והפסיכיאטרי שקיבל הנאשם, לבדיקות השונות שעבר, כגון בדיקתו בבי"ח הלל יפה, ע"י ד"ר רוזנברג. עוד התייחס הסנגור לחובות שצבר הנאשם, לאור המצב האישי אליו נקלע לאחר התאבדות בנו, והוסיף שהאסונות שפקדו אותו מנעו ממנו יציבות תעסוקתית.

12. ב"כ הנאשם הוסיף וציין כי הנאשם הוא בן 51, נעדר עבר פלילי, הודה מיד בכתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי. הסנגור טען עוד, שקצינת המבחן מצאה כי קיים סיכון נמוך-בינוני להישנות עבירות ע"י הנאשם.

13. ב"כ הנאשם התייחס גם לתסקיר הנוסף שהוגש בעניין מרשו, מיום 14.1.18, בו צוין כי מחודש ספטמבר 2017 הוא מתייצב באופן קבוע לטיפולים בבית החולים הלל יפה, ומפיק תועלת מההליך הזה. עוד נטען, שהנאשם מקפיד ליטול את הטיפול התרופתי, מקיים שיחות שבועיות עם הפסיכולוגית ונמצא במעקב פסיכיאטרי.

14. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי הנאשם נשלח לממונה על עבודות השירות ונמצא מתאים לביצוע עבודות השירות וכי ישנה חוות דעת עדכנית.

15. בנוגע לפסיקה שהוגשה ע"י ב"כ המאשימה, ביקש ב"כ הנאשם לאבחנה, מאחר ולדבריו

שם מדובר במספר מקרים של הונאה ומרמה, שבוצעו בתחכום, תוך גרימת נזק במזיד לרכוש. בהציגו פסיקה אחרת, התייחס הסנגור למספר פסקי דין, מהם ביקש ללמוד שמתחם הענישה ההולם את מעשי מרשו נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

16. ב"כ הנאשם הגיש את מסמכים רפואיים, חוות דעת פסיכיאטרית מבית חולים הלל יפה, סיכומי ביקור במיון, חידוש המעקב מחודש ספטמבר, תעודה המכירה בו כנפגע פעולות איבה מהמוסד לביטוח לאומי, תיעוד רפואי נוסף וכן את מסמך רפואי בנוגע להתמדת הנאשם בטיפול עד היום.

17. בהתחשב בכל טיעוניו, עתר הסנגור להימנע משליחת מרשו לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג וברית, וכן ביקש להתחשב במצבו הכלכלי בנוגע לרכיבי הקנס והפיצוי. אפשרתי לנאשם להגיש מסמך המתייחס לטיפול הרפואי אותו הוא עובר, וזאת עד ליום 8.3.18, אך מכתב כזה לא הוגש. אצא מנקודת הנחה, שהמכתב אמור היה לפרט את הטיפול אותו עובר הנאשם, ואת השפעתו החיובית של טיפול זה על הנאשם.

דברי הנאשם

18. הנאשם סיפר תחילה בבכי כי הוא מטופל מזה 20 שנים, הצטער על מעשיו, וכדבריו (מעמ' 18 שורה 33 עד עמ' 19 שורה 5):

"אני מודה בכל העבירות פה אחד. אני לא חולק אפילו לרגע, מי שאשם זה אני, אבל אני רוצה להגיד דבר אחד - לא באשמתי. בעל כורחי, שהיו באים אליי אנשים ומרביצים לי .. הייתי חייב סכומים, לקחתי בתיקים האלה, אח"כ לא יכולתי להחזיר, הם היו הולכים למשטרה, המשטרה קוראת לי, החוקרים היו צוחקים, הם בסדר, התנהגו איתי יפה אבל צחקו עליי והם אומרים הפרקליטות. אני החזרתי חלק מהכספים. אין לי מסמכים, מי ייתן לי? אני נתתי, מזומן. נתתי 800, לא יכלתי כבר יותר. נתתי כבר 1,000"

19. הנאשם המשיך ואמר "רשום במכתב שהבאתי .. יש אור בקצה המנהרה, שאני יושב ולומד איך להתנהג. התהליך שאני עובר זה טיפול. אני מרגיש טוב, הסבירו לי. אני מרגיש שקודם כל התהליך לפני הבושה ולפני האנשים, לפני הקבוצה, עד שסיפרתי להם את זה, והם עשו לי משפט. סיפרתי להם אחד לאחד על העבירות שעשיתי ואמרתי על זה שרימתי אנשים ולקחתי להם כספים, סיפרתי והתביישתי. זה לא גבורה זה עצב. זה פשוט טמטום. לא אחזור על המעשים החמורים האלה" (עמ' 19 שורות 16-21). בהמשך סיפר הנאשם שהוא הוכרז כפושט רגל, ואושר לו לשלם 200 ₪ בחודש.

20. לדבריו: **"לא אחזור על המעשים האלה בחיים. אני התחלתי קצת לעבוד, לוקח את עצמי ברצינות, יש לי ילדה לתפארת מדינת ישראל. ללכת בדרך הישר, אין כמו ללכת בדרך הישר. אני מתבייש לעמוד מול בית משפט"** (עמ' 25-27).

21. הרושם שקיבלתי מהנאשם, שהוא אכן מצטער על מעשיו, וזאת לאו דווקא מתוך חרטה כנה ואמיתית על מעשיו, ולא מתוך חמלה לקורבנותיו, אלא מתוך חשש מתוצאת ההליך, שמא הוא ירצה עונש מאסר מאחורי סורג וברח.

תסקירי שירות המבחן

22. **התסקיר מיום 14.9.17** סקר את מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם, כולל שירותו הצבאי. צוין כי בהתאם למסמך שהוצג ע"י הנאשם מטעם הביטוח הלאומי מיום 26.7.17, בין השנים 1998 ועד לשנת 2015, הנאשם עבד בכארבעים מקומות עבודה שונים. התסקיר התייחס לפיגוע החבלני בו נפגע הנאשם, והכרתו כנפגע פעולות איבה, הטיפול שקיבל במרכז לבריאות הנפש בבי"ח "הילל יפה", ואבחנתו כסובל מפוסט טראומה מורכבת, ולשילובו בטיפולים פסיכולוגיים שונים. התסקיר התייחס גם למחלת הסוכרת סוג 2 ממנה סובל הנאשם, ללחץ הדם ולנטילת הכדורים מדי יום. התסקיר התייחס גם לחובותיו של הנאשם בשוק האפור, וכן לאירוע הטררגי של התאבדות בנו.

בהתאם לתסקיר, הנאשם ביטא חרטה על מעשיו, אך הוא הפגין יכולת מופחתת של אמפתיה כלפי נפגעי העבירות, וטען שהחזיר חלק מהכספים שנטל, מבלי שיציג אישורים על כך. עוד צוין כי למרות שביטא נזקקות טיפולית, הפסיק את הטיפול במרפאה לבריאות הנפש על דעת עצמו ולא פנה אליהם בהמשך מיוזמתו.

נכתב כי מאפייני אישיותו, וההרתעה שבניהול ההליך המשפטי, מובילים לסיכון נמוך-בינוני להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו. קצינת המבחן העריכה, שאין בטיפול במסגרת הקהילה משום גורם שיפחית את הסיכון להישנות עבירות.

23. **התסקיר מיום 14.1.18** נכתב, שהנאשם השתלב בטיפול קבוצתי במסגרת המרפאה לבריאות הנפש בבי"ח הילל יפה, ולמרות שאמר כי הוא מפיק תועלת מטיפול זה, הוא התקשה לתאר איזו תועלת הוא מפיק ואיזה כלים קיבל. בשיחה שנערכה עם הפסיכולוגית ביום 2.1.18, במרפאה לבריאות הנפש "הילל יפה", נמסר שהנאשם שיתף באופן עמום אודות ההליך המתנהל כנגדו וכי הוא עסוק בתכנים קורבניים ובטראומות שחווה.

התסקיר התייחס לדוח מיום 9.1.18 מהמרכז לבריאות הנפש, לפיו הנאשם חידש את הקשר עם המרפאה ביום 18.9.17, ואז דיווח על ירידה במצבו הנפשי בחצי שנה שקדמה לפנייתו. מאז הנאשם נמצא במעקב פסיכיאטרי ומשתתף בקבוצה טיפולית.

לפי התסקיר, השתלבות הנאשם בטיפול במסגרת המרפאה נותנת לו מענה לקשייו ביום יום, אך מכיוון שהטיפול אינו טיפול ייעודי לעברייני מרמה, ההערכה היא כי הדבר לא יביא להפחתת הסיכון להישנות עבירות.

דין והכרעה

24. הנאשם ביצע מעשי מרמה הפרוסים על פני 7 אישומים, ונמשכו כשלוש שנים. בהציגו את עצמו כאיש אחר, או כאדם המועסק במקום שלבעלי העסקים אמור להיות אינטרס לעזור לו, ביקש הנאשם הלוואות, ולרוב קיבלן, ולא החזירן במלואן. במעשיו, הוציא הנאשם במרמה כספים מאזרחים תמימים, וניסה

להוציא במרמה סכומים דומים, ובכך פגע בסולידריות החברתית התקינה, בקניין הפרט, באימון הציבור ברשויות החוק, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

25. אני רואה בכל האירועים המתוארים בכתב האישום, כאירוע אחד, בגינו אקבע מתחם ענישה אחד.

26. מתחם הענישה שאקבע לוקח בחשבון את הפגיעה בערכים המוגנים, ומידתה, וכן את מדיניות הענישה הנהוגה, כולל הפסיקה אליה התייחסו ב"כ הצדדים. עוד לקחתי בחשבון לצורך קביעת המתחם, נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כולל התכנון הקפדני של הנאשם לצורך ביצוע העבירות, בכך שבחר את האנשים והעסקים המסוימים, ובחר לעצמו תפקיד ברשות המקומית, שיש לו השפעה על אותם עסקים. לקחתי בחשבון את חלקו המלא של הנאשם בביצוע העבירות, את הנזק שנגרם וזה שהיה צפוי להיגרם מביצועו, את הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, כולל מצבו האישי, הרגשי, הרפואי, המשפחתי והכלכלי. עוד לקחתי בחשבון את מצוקתו הנפשית של הנאשם, הגם שמצוקה זו אינה קשורה כלל לנפגעי העבירות. מסקנתי היא, **שמתחם הענישה ההולם את מעשי הנאשם, בגין כל האירועים המתוארים בכתב האישום, הוא מאסר הנע בין 18 חודשים ועד 36 חודשים.**

27. בנוגע לעונש בתוך המתחם, לקחתי בחשבון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כולל כל המפורט בתסקירי שירות המבחן, במסמכים הרפואיים והאחרים שהוגשו ע"י הסנגור, בטיעוני ב"כ הצדדים, וכן הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, הנזקים שנגרמו לנאשם כתוצאה מביצוע העבירות ומהרשעתו, נטילת האחריות המלאה של הנאשם על מעשיו, הודאתו המיידית לאחר תיקון כתב האישום והחיסכון בזמן שיפוטי יקר, ואף החיסכון שבהעדת קורבנות העבירות. הנאשם טען שהוא החזיר חלק מהכספים לקורבנותיו, אך לא הוצג בפניי, וגם לא בפני שירות המבחן, כל אישור על כך. לקחתי בחשבון את הפגיעה של הנאשם באירוע החבלני, והכרתו כנפגע איבה, והשפעת אירוע זה על מהלך חייו, וכן לקחתי בחשבון את השפעת האירוע הטראגי, של התאבדות בנו, על חייו. לקחתי בחשבון נסיבות חייו הקשות של הנאשם, כפי שפירטתי לעיל, ואת השפעתם על ביצוע העבירות, וכן לקחתי בחשבון את עברו הנקי של הנאשם. התחשבתי גם בזמן שחלף בין סיום ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום, וכן לזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ועד היום.

28. הנאשם עבר אירועים טראגיים בחייו, והוא מקבל טיפולים עד היום. אמנם שירות המבחן כתב, שאין בטיפולים אלה בכדי להביא להפחתת הסיכון להישנות עבירות בעתיד, מאחר ואין מדובר בטיפול ייעודי לעברייני מרמה, אך עדיין יש בהליך הטיפולי שעובר הנאשם, כדי לפתוח קרן אור בהליך שיקומו, ואני סבור שקיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, על כן החלטתי לחרוג לקולא מהרף התחתון של מתחם הענישה שצוין על ידי, וזאת מטעמים של שיקום. אמנם הפניתי את הנאשם לקבלת חו"ד מטעם הממונה על עבודות שירות, אך כתבתי באותה החלטה, שהסיכוי שאסתפק בעונש מעין זה הוא נמוך - לא שוכנעתי שבכל הנתונים המפורטים בגזר דין זה, יש כדי להפחית את העונש עד כדי ריצוי מאסר בעבודות שירות. החלטתי להפחית מחצית מהפרש העונש, שבין המקסימום אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, דהיינו 6 חודשים, ובין הרף התחתון של מתחם הענישה שצוין על ידי, שהוא 18 חודשים - כלומר הפחתה של 6 חודשים מהרף התחתון הנ"ל, והעמדת עונש המאסר בפועל על 12 חודשים, לצד מאסר מותנה נוסף. לצד ענישה זו, אחייב את הנאשם בתשלום פיצוי מלא לקורבנותיו, בהתאם לסכומים שקיבל מהם במרמה,

כמפורט בכתב האישום. בנוגע לרכיב הקנס - לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, ובכדי לאפשר לו לשלם לקורבנותיו את סכומי המרמה שלקח מהם, החלטתי להימנע מחיובו בתשלום קנס כלשהו.

סוף דבר

לאור כל הנ"ל, אני דן את הנאשם לעונשים אלה:

29.

(א) מאסר בפועל למשך 12 חודשים, והנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו, במזכירות בית משפט השלום בחיפה, או במקום שייקבע ע"י ועדת המינוים של שב"ס, וזאת ביום 6.5.18 עד השעה 09:00.

(ב) 6 חודשי מאסר מותנה, שיופעלו אם יעבור הנאשם אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, תוך 3 שנים מיום שחרורו.

(ג) הנאשם יפצה כל אחד מקורבנותיו, בסכומים אלה:

אוריאל גולדשמיט - סך של 1,500 ₪.

ראובן גרבר - סך של 14,000 ₪.

אסתר אלרון - סך של 6,000 ₪.

סרג' בנימיני - סך של 5,000 ₪.

אדוארד בס - סך של 1,200 ₪.

גיורא שער - סך של 5,000 ₪.

שמעון חי זאדה - סך של 2,000 ₪.

בני בן סימון - סך של 14,800 ₪.

כל הסכומים הנ"ל ישולמו ע"י הנאשם עד לא יאוחר מיום 1.7.18 .

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"ח, 29 מרץ 2018, במעמד כל הצדדים.